

¿Zertako jaunak egin zituen gure mendiyak,
 Aritz aldenez, burni gogorrez chit estaliyak,
 Ezpada beti, ¡beti! zitezen bizi lokabe,¹
 Uztarri beltzik, araugaberik² sentitu gabe?...
 Beraz, alperrik dira sayatzen Euskal-etsaiyak,
 Berdindu nairik lur laubak eta mendi goitiyak,
 Alperrik dabiltz oñpera nairik *Zuzentasuna*,
 Beltzez estali nairikan, aren argitasuna....
 Eguzkiya-re, laño tartean, ezkututzen da,
 Gure begiyen ikuskeratik aldentutzen da;
 Baña ¿nork oi du etsaiya laga menderaturik?
 ¿Nor agertzen da gure gañean nagusiturik?...
 Ez odei beltzak; ez gau-itzalak, ez illunpeak;
 Baizik eguzki goiyaren argi urrez beteak,
 Dariyotela poz-atsegiña, gozotasuna,
 Dutelarikan urrun biraltzen tristetasuna.

.....
 ¡Gozatu bedi, bada, gaur dezun atsekabea,
 Gozatu bedi! zergatik, nola gau beltz tritea.
 Bukatutzean, datorren eder egun-sentiya,
 Etorriko dan zugar lokabe maitagarriya,
 Bere asnaseaz aritz legorrak indarturikan,
 Mendi soilduak belar ederrez apaindurikan.

K. ECHEGARAY-KOAK.

1884-an.

Uztaren ¡21-ARI!

Amak denbora batean piñsoialetan bildzen ninduen amorioarekin,
 bildzen du gaur nere Euskal-biotza egun artan argustu³ zan gure
 Lege-Zarra-ren oroitzak.

Euskaldun egiazkoak baldin bagera, eguzki pozgarri ark argituko-
 ditu oraindik gure echeak.

Ezpagerá: ¡negarretan itoko algerá!

ANTONIO ARZÁC.

1884-ean.

---

(1) Libre.—(2) Tiranía.—(3) Argustu=eclipsar, de argi ustu.